

Τρία δώρα και μία αποστολή

[Ορθοδοξία](#) / [Ηθική](#)

[Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware](#)

Ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριος μας, εισέρχεται μετά την Ανάσταση, κεκλεισμένων των θυρών, και εμφανίζεται, «ούσης οψίας», στους μαθητές Του. Κομίζει στους Αποστόλους τρία δώρα, και σε ανταπόδοση τους δίνει την εντολή ή τους παραγγέλλει να φέρουν εις πέρας μια αποστολή. Ποια είναι αυτά τα τρία αναστάσιμα δώρα και ποια η αποστολή που τα συνοδεύει;

Το πρώτο δώρο είναι το δώρο της Ειρήνης: «Ἦλθεν ο Ιησούς και ἔστη εις το μέσον, και λέγει αυτοίς· ειρήνη υμίν». Η ειρήνη σημαίνει μια αίσθηση κατεύθυνσης: όχι την απουσία πειρασμών και αγώνα -αυτά συνεχίζονται μέχρι τέλους της ζωής μας- αλλά την απουσία εκείνης της σύγχυσης, της παραζάλης και της αβεβαιότητας, που κάνουν τον άνθρωπο να παραλύει. Τέτοια ήταν η κατάσταση των μαθητών. Όταν είδαν τον Κύριο τους να πεθαίνει στο Σταυρό, απογοητεύτηκαν βαθιά και τράπηκαν σε φυγή, όπως τα πρόβατα χωρίς ποιμένα. Δεν είχαν ιδέα τί θα έπρατταν στη συνέχεια. Όμως τώρα που συνάντησαν τον αναστημένο Σωτήρα, έχουν πλέον μέσα τους ειρήνη. Έχουν μια αίσθηση προσανατολισμού και ξέρουν πού πηγαίνουν.

Πηγή: www.athirma.gr

Το δεύτερο δώρο είναι το δώρο της χαράς: «εχάρησαν ουν οι μαθητού ιδόντες τον Κύριον». Η απόγνωση που ένιωσαν οι μαθητές όταν είδαν τον Χριστό σταυρωμένο μετατράπηκε τώρα σε αγαλλίαση. Συντετριμμένοι προηγουμένως, ζαρωμένοι από το φόβο πίσω από κλειδωμένες πόρτες, μεταμορφώνονται έξαφνα από μια μεγάλη χαρά.

Το τρίτο δώρο είναι το σημαντικότερο όλων, είναι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος: «Ενεφύσησε και λέγει αυτοίς· λάβετε Πνεύμα Άγιον». Προεξοφλώντας την πληρέστερη αποκάλυψη κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, ο αναστημένος Χριστός καθιστά τους Αποστόλους «πνευματοφόρους». Αυτό, από μια άποψη, μπορεί κανείς να το δει ως το πλήρωμα του σκοπού της Ενσάρκωσης: όπως βεβαιώνουν οι Πατέρες, «ο Λόγος ενσαρκώθηκε για να μπορέσουμε εμείς να αξιωθούμε το Άγιο Πνεύμα». Όπως λέει και ο Βλαδίμηρος Λόσκυ: «Η παρουσία τού Αγίου Πνεύματος

μέσα μας -προσωπική και αναφαίρετη στον καθένα μας- είναι το θεμέλιο όλης της χριστιανικής ζωής».

Αυτό είναι το τριπλό δώρο της Ανάστασης του Χριστού: Ειρήνη. Χαρά και Άγιο Πνεύμα. Όμως τα δώρα υπάρχουν πάντα για να μοιράζονται με τους άλλους και να γίνονται χρήσιμα για το καλό των άλλων γι' αυτό και το τριπλό δώρο κουβαλά μαζί του και μια πρόσκληση αποστολής. «Καθώς απέσταλκέ με ο πατήρ, καγώ πέμπω υμάς». Η Ειρήνη, η Χαρά και η χάρις του Αγίου Πνεύματος συνεπάγονται το στάλισμο των Αποστόλων σε μια Αποστολή. Πρέπει να προεκτείνουν το έργο του Χριστού στο χρόνο και το χώρο, φέρνοντας το δικό του μήνυμα συγχωρήσεως στους απεγνωσμένους και εξουθενωμένους. Ενδυναμώθηκαν διά του Πνεύματος για να κομίσουν μαρτυρία: «υμείς δε έστε μάρτυρες τούτων».

Κι ωστόσο, ο Κύριος, καθώς προσφέρει τα τρία δώρα του και εμπιστεύεται στους Αποστόλους ένα έργο, κάνει και κάτι άλλο: «Έδειξεν αυτοίς τας χείρας και την πλευράν». Γιατί; Δεν χωρά καμία αμφιβολία πως το κάνει για λόγους ταυτοποίησης - να τους διαβεβαιώσει πως αυτός που στέκεται μπροστά τους είναι πράγματι Εκείνος ο ίδιος, αναστημένος από τους νεκρούς με το ίδιο φυσικό σώμα που υπέφερε πάνω στο Σταυρό. Όμως υπάρχει σίγουρα κι ένας βαθύτερος λόγος. Αν ο Σωτήρας τους δείχνει τα πέντε στίγματα των πληγών του Πάθους, νωπά ακόμα στη σάρκα του, είναι για να τους καταστήσει σαφές πως μόνο ένας τρόπος υπάρχει να εκπληρώσουν με επιτυχία την αποστολή που τους παρέδωσε. Κι αυτός ο τρόπος είναι να τον ακολουθήσουν στο δρόμο του Σταυρού, να μοιραστούν μαζί του τη θυσιαστική αυτοπροσφορά του, να βαστάξουν «εν τω σώματι, τα στίγματα του Κυρίου Ιησού». «Υμείς έστε μάρτυρες τούτων», όσο ο καθένας μας γίνεται μάρτυρας, δηλαδή συμπάσχει και συμμαρ-τυρεί μαζί με τον Χριστό, όσο είμαστε εκτεθειμένοι, ανοιχτοί στο πόνο των διπλανών μας, τόσο θα μπορούμε κι εμείς να είμαστε αληθινοί απόστολοι.

Στις βιτρίνες των γραφείων κηδειών υπάρχει κάποιες φορές η επιγραφή «Δεχόμαστε παραγγελίες στεφάνων ή σταυρών». Όμως στη πραγματικότητα δεν υπάρχει δυνατότητα επιλογής μεταξύ των δύο: δεν μπορούμε να φορέσουμε το στεφάνι της αναστάσιμης νίκης, αν δεν σηκώσουμε μαζί με το Χριστό το Σταυρό. Κατά τον Μεσαίωνα, τα «πασχάλια μνήματα», οι κατασκευές δηλαδή εκείνες που ετοιμάζονταν για να στολίσουν κάθε Πάσχα τους αγγλικούς ναούς, έφεραν πάνω τους την επιγραφή «Αυτός που πάσχει νικά». Αυτό συνέβη με τον Σωτήρα μας και αυτό πρέπει να συμβεί και με μάς. Ας βαστάξουμε λοιπόν στο σώμα μας τα στίγματα του σταυρωθέντα Ιησού, και στη συνέχεια, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, θα μοιραστούμε μαζί με τους άλλους την Ειρήνη και τη Χαρά του αναστημένου Χριστού!

(«Πάσχα το τερπνόν», εκδ. Ακρίτας, σ. 27-30)

<http://bit.ly/1gX6Hg6>